

Beszámoló a 2007. évi chicagói nemzetközi konvencióról...

A mottó: „Challenge to change” azaz a „Változás kihívásai”. Ez azonban úgy is értelmezhető, hogy most a kihívás az, hogy tudunk-e változni. Fordítható úgy is, hogy változni szükséges, változni kell, ez most a kihívás a Lions mozgalom számára.

Mahendra Amarasuriya nemzetközi elnök mottója, amelynek szellemisége és üzenete ott volt e nagyszerű találkozó minden percében, és minden eseményében, nagyon tömören és jól fogalmazta meg az előttünk álló feladatokat.

A lényeg: a nemzetközi Lions mozgalom problémái, amelyek elsősorban a létszámcsökkenésben mutatkoznak meg, változás, változtatás nélkül nem oldhatók meg. A konvenciót megelőző szeminárium fő célja az volt, hogy segítsen megfogalmazni ennek a változásnak a nemzeti sajátosságoknak megfelelő lényegét, valamint bemutassa azt a széles eszköztárat, azt a határozottságot, amivel ezt a változást a nemzetközi központ elő kívánja és tudja segíteni.

A konvenció másik –hagyományos- célja, a sokszínű lions közösség bemutatkozása, a kapcsolatteremtés, a feltöltődés, a lions eszmények rendezvényekben, barátságokban, találkozóiban és jövőbeni tervekben történő megmutatkozása volt.

Szép volt és hasznos volt.

Méltó csúcspontja volt a konvenciót megelőző év felkészülési folyamatának. Mindaz a tudatosság, amellyel a leendő kormányzót elvezetik a konkrét munkája megkezdéséig, számomra példa értékű volt mind módszerében, mind pedig abban az állandóan érzékelhető gondosságban, amely körül vett bennünket.

A szemináriumot Ernst Musil, a magyar lions mozgalom nagy barátja vezette. A csoportunkban volt a lengyel, az orosz, a ciprusi, a görög, a bolgár, az izraeli, a szlovén és a román kormányzó. A közös munka, a közös feladatmegoldások igazán baráti közösséggé alakítottak minket.

A tapasztalt foglalkozás vezető és a remek oktatási anyagok segítségével, számos ismeretet kaptunk, melyek kapcsán kitárulkozott előttünk a lions világ, annak valamennyi szépségével és lehetőségével. Jó érzés volt a foglalkozás végére összeállítani azt a cselekvési tervet, amelyről tudtuk, hogy a következő évben meghatározza majd a mozgalom érdekében tett lépéseinket, amelyet a világszervezet vezetői joggal várnak el tőlünk.

Nagyon jó volt megtapasztalni az együvé tartozás érzését, és látni az azonos értékeket valló emberek sokaságát.

Különösen nagy hangsúllyal nyilvánult ez meg, a hivatalos konvenció eseményein. A Chicago Bulls kosárcsapatnak is otthont adó United Centerben valóban ott volt az egész tarka lions világ. A Sri Lankáról jöttek boldogan ünnepelték az új elnököt Mahendra Amarasuriyát, a németek nagy hévvel kampányoltak jelöltjük Wirfst mellett. Amerikai barátaink is szorgalmasan osztogatták a jelöltjeik jelvényeit, szóróanyagait.

Jimmy Ross „beszámolója” után Jimmy Carter, volt amerikai elnök mondta el a Lionssal kapcsolatos élményeit, érzéseit. Ezután Arnold Schwarzenegger mondott köszöntőt, kaliforniai kormányzóként.

Nagy élmény volt, hogy ellátogathattunk szerveztünk központjába Oak Brook-ba. Ez a hely tulajdonképpen nem önálló város, hanem Chicago szépen rendezett zöldövezeti része. A szellős építkezés, a nagy, parkosított területek, szökőkutak igazán üde látványt nyújtottak. Megdobbant a szívünk, amikor a fák és szökőkutak mögül felbukkant a képekről igazán jól ismert elegáns épület.

Belépve a bejáraton egy napfényben fürdő földgömb fogadott bennünket. Jobbra fordulva Melvin Jones emléke előtt róhattuk le tiszteletünket. Megható volt az a tisztelet amely Melvin Jones emlékét őrzi.

Az emeleten azonnal feltűnt az a precizitás, egyszerűség és rendezettség, ami eleganciát és szakszerűséget sugárzott. Később nagyon sajnáltam, hogy nem láttam Debbie Trucker munkahelyét, ahonnan az utazás megszervezésében annyit segített bennünket.

Látszott a támogatók megbecsülése a Sight First emlékfalnál. A nemzetközi elnökök arcképcsarnoka a büszke múltat idézte. A lions relikviák, kitüntetések és ajándékok vitrine, magas színvonalon mutatta be, ennek a 90 éves mozgalomnak a szimbolikáját, és elismerő, megköszönő kultúráját. Mondták is, hogy évente több mint 80 000 megrendelést teljesítenek.

Belépve a központi adminisztráció területére, jól látszott, hogy az egyterű amerikai irodák paravánokkal elválasztott szabályosságát hogyan oldotta a munkahelyeken elhelyezett családi fotók, gyermekrajzok, vagy egy-egy szál virág melegsége. Jó lehet itt dolgozni – gondoltam. A falakat a béke poszter pályázat képei díszítették. Az ismerős lions szimbólumok, amelyek körülvettek bennünket, csak növelték bennünk az otthonosság érzését.

Különös de szívet melengető érzés volt bekukkantani Jimmy Ross vagy Mahendra Amarasuriya elegáns, de nem hivalkodó irodájába.

Az üvegfalak mögött érdekes volt látni a számítógép központot, ahova e-mailjeink beérkeznek.

A házigazdák figyelmességét mutatta, hogy a séta végén tudtunk vásárolni a látogatás emlékét megörökítő zászlóból, és szép jelvényekkel kedveskedtek nekünk.

Amerikai utunk – feleségemnek és nekem is – életünk egy meghatározó szép élménye marad. Többek lettünk e mozgalom mélyebb megismerése, szellemiségének megérezése és a kialakult emberi kapcsolatok által.

Erősen törekszem arra, hogy ezekből a tapasztalatokból minél többet hasznosítsak itthoni munkámban.

2007. augusztus 25.

Simon Zoltán kormányzó